

Fridas kärleksförklaring

(Titeln satt av Staffan Larsson, när han publicerade texten i *Fridas tredje bok*, 1956. Birger Sjöbergs storebror Gösta Sjöberg skrev ner melodin ur minnet. Visan är publicerad i *Fridas visor och ungdomsvisor* 1981 och i nyutgåva 1991)

”Jag ville fråga,
vad ej min älskling kan.
När stjärnor låga,
han pekar ut dem, han.
Se där Orion!
Se där den stora Björn!
Se Kräftans vändkrets
i himlens vänstra hörn!

På jord förvildad
min älskling ser jag gå,
så ljus, så bildad,
med sol i ögon blå.
Hos mig han sitter,
när skymningstimman rår
vid aftonkvitter,
vid ljud av våg, som slår.

Han hörs berätta
med stilla stämma då
om efter detta
vi ha ett liv att få.
Om skyar lätta,
om jordens atmosfär
han vill berätta
för mig som han har kär.

Jag honom tänker
mig mitt i solskensbad,
där lövträd blänker
och vinden blåser glad.
Och Vår vill vakta
så ömt, där mild och klok
han bläddrar sakta
i tung Familjebok.”